

חשבון עובר ושב האת שלהה כדנקל

תחזקנה ידיהם

היום יש לי בקשה קצת מוזרה לי כל אלה שהתנגדו ומתנגדים לכל העסק הזה של המילחמה בלבנון, לכל אלה שאמרו ששום דבר טוב לא יכול לצאת מזה, ולכל דומיהם.

וזאת הבקשה: תעזבו.

אם אתם שומעים את מנחם בגין ואת אריאל שרון אומרים שתוצאות המילחמה הן נצחון גדול והיסטורי לעם ישראל ולכוחותינו, תעזבו. אל תגידו שזה לא נכון. תנו להם להמשיך ולחשוב ככה.

אם הם יגידו שהצלחנו בכל מה שרצינו, אני מבקש לא להזכיר להם שכמה וכמה פעמים אמר ראש הממשלה ש"תנו מהטראומה הזאת היתה לרפא או תנו פורים. עשר פעמים ביום תגידו: נרפא-נו, נרפאנו, הכל בסדר.

אם הם יגידו שהמטרות המדיניות והצבאיות הושגו, תהנהנו בשקט עם ה"ראש. נא לא להזכיר להם, בבקשה, שהם אמרו פעם שהם רוצים שלא ישרא אף איש אש"ף בכל לבנון כולה. למה להתעסק עם פרטים קטנים כאלה?

אם הם יגידו שכל מה שתוכנן, בו"צ, ועכשיו יהיו שלוה ושלוה, אל נא תזכירו להם שטענו שאחת המטרות של המילחמה היתה להוציא גם את ה"סורים מלבנון. אל נא תזכירו לבגין את נאומי ההיסטורי לפני פעילי המגבית או דומיהם, כאשר הוא אמר שיש מקום לתיקוה שבלבנון תהיה ממשלה אשר תכרות ברית שלום עם ישראל. אל תזכירו לשר החוץ את דבריו על חיסולו של א"ש"ף כנוף צבאי ומדיני. תנו להם. שיגידו. זה לא עולה כסף.

תנו להם את הנצחון הזה שלהם. הוא מגיע להם. אומנם, המילחמה פרצה מ"שום שהיו כמה פיגועים בבירות העולם, ועכשיו יש גל אנטישמיות וגל רציחות ו"פיגועות ביהודים ובישראלים בכל רחבי העולם שעוד לא היה כמותו, אבל לגליל שלום, תודה ששאלתם.

ולמה אני מבקש מאוד לא להזכיר להם כל זאת, ולהודות בהכנעה בניצחונם המופלא? כי הם עוד עלולים להתחרט. אם כל יום יתחילו אנשים כאלה, אני ו"שכמותי, להזכיר להם תזכורות, עוד ע"לול להתעורר אצלם על-צילו של חשש שאנחנו בעצם צודקים, והם עדיין לא ה"שיגו מה שרצו להשיג.

נסיבות מקילות

כשעם מפסיד במילחמה, עושה, לפי עמים, העם המנצח במילחמה מישפט ל- מנוצחים. ראשי הצד המפסיד עומדים ל- מישפט. הם מואשמים בפישעי-מילחמה, ברצח-עם בהפרת אמנות בינלאומיות, ב- פגיעה בזכויות-האדם ובדברים דומים. כאשר עם לא מפסיד במילחמה, עושה ההיסטוריה מישפט כזה לראשי אותו ה- עם. ההיסטוריה, שלא כמו חברי-מושב-עם או שופט עם קפלט, לא זריזה כל-כך. לוי קח לה הרבה יותר זמן, וגם התוצאות לא תמיד חד-משמעיות כל-כך. אבל גם ההיסטוריה היא די בסדר, בחשבון אחר-וון.

לי ברור היום, שכל אלה שאשמים א- צלנו היום בביצוע פישעי-מילחמה, בה- פרת אמנות בינלאומיות, ברצח אוכלוס- ית אזרחית חפה-מפשע ובדברים דומים, יעמדו למישפט ההיסטוריה.

כדי ששהיסטוריה לא תשכח, הייתי רוצה לומר כמה דברים בקשר לכתבי-ה- אישום.

יצטרכו להגיש אותו, למרבית הצער, נגד כל השרים שישוב בממשלת ישראל דהיום. שום דבר לא יעזור בעניין הזה. יועמד לדין ההיסטוריה גם השר יצ- חק ברמן, שכולם טענו שהוא היה אמיץ ואמר דברים אמיצים. זה לא יעזור לו. הוא היה שותף. הוא לא קם והתפטר. יועמד לדין גם השר מרדכי ציפורי, ש- חלק על ההגיון של המילחמה הזאת עוד לפני שהיא התחילה, ורצה כל ה- זמן לדרוש ולברר. הוא היה בממשלה. זה ג'ה שקובע.

יועמד לדין גם השר יוסף בורג, שפית- אום התעורר כמו עוף החול ונכנס לעי-

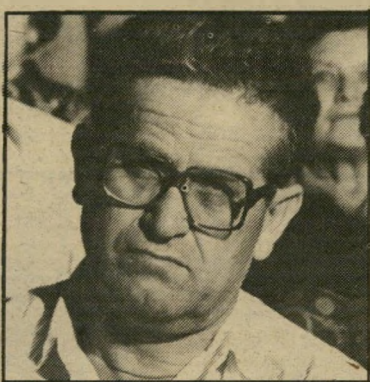
לוי

בורג

ברמן

ציפורי

היה שלם עם זה, כמו, אילו חשבנו ש- יש סיכוי היינו דואגים להפסיק עם זה, את כל הדברים האלה, כבר שמענו כמה וכמה פעמים בעבר. כל הדברים האלה, עם כל הכבוד, הם רק נסיבות מקילות, לא ראיות מזכות.

מות חזיתי עם הערות מישפחיות נגד שר-הביטחון. הוא אפילו לא איים ב- רישה מן הממשלה. זה לא עלה על דעתו, כמובן. כל מה שיש להם לומר, כמו, לא ידע- נו, כמו, ניסיונו להתנגד, כמו, ליבנו לא

אנטישמיות משתוללת

לא חולף זמן רב עד שמתברר לנשיא האמריקאי שכל מה שכתוב בתנ"ך הק- דוש הוא קדוש, ויותר קדוש מכל קדוש היא שבת-קודש. הכתבים המראיינים את ר' אבריימל מברוקס ואת ר' אלטר מ- פיטסבורג, שומעים מפהם שצפוי צעד רב משמעות לעם האמריקאי, ועניינו שבת- קודש. הקהילה היהודית, אומרים הרבנים, תעמוד כצוק איתן מאחורי כבוד הנשיא.

ואכן, בבוקר לא עבות אחד, מודיע ה- נשיא רגן כי יש בדתו להוציא צו, שעל פיו ייסגרו כל נמלי-התעופה בארצות-הב- רית בשבת-קודש.

כאן כבר הכל פתח לניחושים. מי ש- חושב שבמיקרה כזה היו עובדי נמל-הת- עופה ועובדי חברות-התעופה מסתפקים בחסימת שדות-תעופה לפני יהודים כמו אלה שאותם ראו נכנסים ויוצאים אל כבוד הנשיא, לא יודע מה הוא סח. ב- אמריקה הזאת שאנחנו מכירים, היינו חוזים בפוגרומים אמיתיים. קהל נטע, מצוייד באלות, היה מסתער על רובע ויליאמסבורג, ומי יודע מה עוד היה קו- רה.

ואתם יודעים מה? אף אחד פה אצלנו לא היה מדבר בקלות כה רבה על אנטי- שמייות, הו, לא היו מדברים על הקני- אות החשוכה של היהדות האורתודוכ- סית, שהביאה למיפנה-החמור בדת-ה- קהל האמריקאית כלפי ישראל, ומה כל העניינים האלה של השבת, שהם עושים פיתאום עכשיו, פיתאום היום.

אני לא בטוח ששמעתי היטב מה ש- שמעתי, אז נא לתקן אותי אם אני טו- עה. וזה מה ששמעתי: שאם בכל מקום אחר בעולם היו עושים ליהודים חובשי קפוטות מה שעשו להם עובדי נמל ה- תעופה ב"גוריון, היו צועקים אצלנו שזו אנטישמיות נוראה.

האומנם? באמת ככה? בואו נחשוב על איזו סיטואציה די- מיונית, אבל לא בלתי-הגיונית. נניח ש- יום אחד, בעיקבות איזו שיחה שלו עם מנחם בגין או עם הרב שלמה גורן, מתחיל לעבור על כבוד הנשיא האמריק- אי רונלד רגן גל של תודעה יהודית, או כמו שאומרים, "אידישקייט"; יכול להיות, בעיקבות השיחה הזאת מאמץ כבוד הנשיא את הקהילה היהודית החמה באמריקה אל חיקו. חיש-קל הוא מואס בריפורמים ובקונסרווטיבים, ומוצא את הגאולה בחיקה החמים של היהדות ה- אורתודוכסית.

וככה יוצא, שצלמי הטלוויזיה והעי- תונות והכתבים למיניהם חוזים בכל יום במחזה מוזר לכאורה: מישלחות של יהודים בעלי זקן ובעלי קפוטות ושטריי- מלים וכל הציוד נכנסים ויוצאים מה- בית הלבן, ואילו הנשיא עצמו נראה ב- בירור מבעד לחלונות החדר הסגולל כ- שהוא מניח תפילין וטוטפות בין עיניו. לא נחמד?

לכל ארבעה כאלה מטול רימונים, תת- מקלע ושני רובי-סער, ובהישמע הגונג כל רביעייה נכנסת לתוך העיירה כאשר מנצחת בתחרות, הרביעייה הנשארת ב- חיים.

הרי השחיניים שלנו היו עושים צחוק מכל האחרים! היו מחסלים אותם תוך רבע שעה בתחרות כזאת, בלחימה בשטח בנוי! אז שלא יבואו לי עם כל הקיש- קושים האלה של השחיה. גם כן חוכמה, להעלות גלים במים השלווים של ה- ריכה.

גם-יכן חוכמה

לא מזמן התקיימה באיזה מקום גי- דח בדרום-אמריקה תחרות שחייה חשו- בה, שבה השתתפו גם שחיינינו השריריים. הטלוויזיה שלנו, אם אפשר לומר זאת בכלל, בחרה להראות לנו את שלבי ה- סיום של אותה תחרות שחייה, והנה - אוי לעניינים שכך רואות - שום שחיין ישראלי לא הופיע בשלבים האלה. ראי- נו כל מיני אמריקאים וגרמניים, שוודים כוהם.

וקנדיות וכן הלאה, כולם חלקלקים כצ- לופחים, מזנקים לתוך המים ושוחים. לא היה שם אף ישראלי אחד, כמו שצויין כבר, לרפואה.

ומה שאני רוצה לומר הוא, שכל העי- סק לא חוכמה. מה זה בכלל כל העניין הזה, של השחיה? אנשים מבוגרים קו- פצים למים ומדשדשים שם, גם כן ספורט! לנו, הישראלים, אין זמן לשטויות יל- דותיות מן הסוג הזה.

אני מבטיח לכם שבתחרות אמיתית, משהו רציני באמת, השחיניים שלנו היו זוכים שם במקום ראשון. למשל: קחו ארבעה שחיניים שלנו וארבעה שחיניים מכל אומה אחרת, או אפילו מאיזו קומ- בינציה של אומות, ותשימו כל רביעייה מצד אחר של רביעייה קטנה. עכשיו, תנו